

* **ناتانائیل:** در کتاب مقدس مسیحیان به معنای «خداداد» و «یزدان بخش» به کار رفته است (این واژه احتمالاً یک «مخاطب فرضی» است).

* نگاهمان را به خود معطوف کند: توجه ما را به خود جلب کند.

* ای کاش عظمت در نگاه تو باشد نه در چیزی که به آن می‌نگری: ای کاش هر پدیده‌ای را با دید عمیق، بررسی کنی (مثلاً مورچه از نظر ظاهری عظمت ندارد اما ...)

* بارِ بشر را به دوش گرفتن: **کنایه** از مشکلاتِ انسان را حل کردن. «بار» **استعاره** است.

* ناتانائیل، می‌توانی خدا را به تمامی در تملک خویش داشته باشی:

ای ناتانائیل، می‌توانی خدا را کاملاً از آن خود کنی (یا بر عکس خود را کاملاً به خدا وابسته کنی، مانند قطره‌ای که به دریا می‌ریزد)، اشاره به مسأله «وحدت وجود» از دیدگاه عرفانی

* تمایزی میان خدا و خوشبختی قائل مشو، گمان نکن که خداوند و خوشبختی، دو چیز جدا از هم هستند.

* سرچشمه همه دردسره‌های تو، گوناگونی چیزهایی است که دارای: اصلِ گرفتاری‌های تو، وابستگی‌های گوناگون تو به مادیات است.

* برای من «خواندن» اینکه شن ساحل‌ها نرم است، بس نیست؛ می‌خواهم که پاهای برهنه‌ام آن را حس کند: من معلومات و دانشم را از طریق «خواندن» به دست نمی‌آورم؛ مایلیم که مستقیماً آن را تجربه کنم.

* به چشم من، هر شناختی که مبتنی بر احساس نباشد، بیهوده است:

از نظر من، شناختی ارزشمند است که مبتنی بر احساس باشد (انسان آن را حس کند)

*جمله «ای کاش عظمت در نگاه تو باشد» یادآور کدام شعر معروف سهراب سپهری است؟

قرابت معنایی دارد با: چشم‌ها را باید شست. جور دیگر باید دید.

*چند خَلَنگ^۱ خشک که گویی به دستِ باد^۲ رانده می‌شدند، شتابان می‌گذشتند.

۱- نوعی خار بیابانی، غَلَف جارو، ۲- **تشخیص** (استعاره مکنیه)

*شب^۱ بی‌کران^۲ در مقابل این مخلوق^۳ کوچک قد عَلم می‌کرد^۴.

۱- **تشخیص**، ۲- بی‌انتهای، ۳- آفریده، ۴- **کنایه** از مقابله کردن و ایستادگی کردن در برابر چیزی